

XLI.

Betænkning

over

det fra Folkethinget tilbagesendte Forslag til Lov om Straf for Dyrplageri.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg.)

Det ovenmeldte Lovforslag, der er forelagt af Regjeringen og først behandlet af Landsthinget, er kommet tilbage fra Folkethinget efterat dette i flere Henseender har forandret Forslaget, saaledes som det var vedtaget af Landsthinget. Udvalget skal med Hensyn til disse Forandringer tillade sig at fremsætte følgende Bemærkninger.

Hvad angaaer Betegnelsen af den nævnte Forfeelse, da var denne i Regjeringens Udkast givet alene ved Ordet „Dyrplageri“, hvortil Landsthinget søiede: „navnlige ved raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Huusdyr“. Folkethingets Forslag vil have Ordet „Dyrplageri“ bibeholdt i Lovens Titel, men udeladt af dens Text, hvor der blot skulde siges: „raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig af Huusdyr“. Saavidt nærværende Udvalg skjønner, er der vel virkelig ikke Noget vundet, men snarere tabt ved denne Forandring; men Forskjellen imellem begge Redactioner er dog saa ringe, at Udvalget ikke finder tilstrækkelig Anledning til at foreslaae nogen Forandring af den af Folkethinget vedtagne Affattelse, men skal indstille, at Landsthinget lader det beroe ved samme.

Med de Straffe, der efter Landsthingets Forslag skulle kunne anvendes, nemlig Bøder indtil 100 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 4 Uger eller Fængsel paa Band og Brød indtil 3 Gange 5 Dage, er der foretaget den Forandring, at Fængselsstraffene ere ganske udeladte, men Bøderne satte fra 10 indtil 200 Rd.

Nærværende Udvalg skal afholde sig fra en Kritik i det Enkelte af de, som det forekommer os, ligesaa synderlige som uholdbare Argumenter, der under Forhandlingerne i det andet Thing synes at have fremkaldt det Resultat, at man ganske udstrøg Fængselsstraffene, saaledes som disse fra Regjeringens Udkast vare gaaede over i Landsthingets Forslag. Kun er der et Argument, der i Særdeleshed med Styrke blev gjort gjældende imod Anvendelsen af Fængsel paa Band og Brød, som Udvalget troer ikke at kunne lade være uomtalt, fordi det har en almindeligere Charakter, og, hvis det blot havde været rigtigt, burde have afholdt baade Regjeringen og Landsthinget fra at lade et Lovforslag med en saadan Straf komme til Folkethinget. Dette Argument bestaaer i: at Fængsel paa Band og Brød er en foreldet Straf, som slet ikke passer til vor nuværende Civilisation, men som ved en Omordning af vore criminelle Love kan ventes at blive aldeles bortskaaen, og som derfor eiheller i Overgangstiden bør anvendes i en speciel Lov som nærværende, da man derved vilde fastholde et feil Princip (Folketh. Tid. S. 1864 ff.)

En saadan Anskuelse har hidtil været dette Udvalgs Medlemmer ubekjendt. Fængsel paa Band og Brød er vel en gammel Straf, men har først fundet en udstrakt Anvendelse i vor Lovgivning siden Aaret 1816, da den, efterat dens Fuldbyrdeelse var nærmere reguleret, blev sat istedetfor de fortvængere Hensættelser til offentlig Arbejde (6 Maanedes og derunder),